

Kohtuasi C-510/08

Vera Mattner

versus

Finanzamt Velbert

(eelotsusetaotlus,
mille on esitanud Finanzgericht Düsseldorf)

Kapitali vaba liikumine – EÜ artiklid 56 ja 58 – Kinkemaks – Hoonestatud
maatükk – Õigus teha maksustatavast summast mahaarvamisi – Residentide ja
mitteresidentide erinev kohtlemine

Euroopa Kohtu otsus (teine koda), 22. aprill 2010 . . . . . I - 3556

Kohtuotsuse kokkuvõte

*Kapitali vaba liikumine – Piirangud – Kinkemaks
(EÜ artiklid 56 ja 58)*

I - 3553

EÜ artikli 56 sätteid koostoimes EÜ artikli 58 sätetega tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi eeskiri, mis näeb kinkemaksu arvutamisel ette, et selle riigi territooriumil asuva kinnisasja kinkimisel arvatakse maksustatavast summast maha väiksem summa, kui kinkija ja kingisaaja elasid kinke tegemise päeval teises liikmesriigis, võrreldes mahaarvamise, mis oleks tehtud siis, kui vähemalt üks tehingu pooltest oleks elanud samal päeval esimeses liikmesriigis.

teiselt poolt mitteresidendist või residentist kingisaajad, kes on selle asja omandanud residentist kinkijalt ning ka residentist kingisaajad, kes on sama asja omandanud mitteresidendist kinkijalt, siis ei või need õigusnormid kohelda neid kingisaajaid erinevalt sama maksu raames selle kinnisasja pealt arvestatud maksustatavast summast mahaarvamise tegemise osas, ilma et ei rikutaks liidu õiguse nõudeid. Tõepoolest ei ole nende kahe isikute kategooria vahel kinkemaksuga maksustamise korra ja tingimuste osas mingit objektiivset olukorra erinevust, mis võiks õigustada erinevat kohtlemist.

Kuna nimetatud siseriiklikud õigusnormid seavad seega kõnealuse kinnisasja puhul maksustatavast summast tehtava mahaarvamise sõltuvusse kinkija ja kingisaaja elukohast kinkimise päeval, kujutab mitteresidentide vahelisel kinkel lasuv suurem maksukoormus endast kapitali vaba liikumise piirangut.

Peale selle ei saa liikmesriik, mille territooriumil asub kingitav kinnisasi, oma õigusnormidest tulenevat kapitali vaba liikumise piirangut õigustada sellega, et eksisteerib tema tahtest sõltumatu võimalus, et kingisaaja saab teha sarnase mahaarvamise teises liikmesriigis, näiteks riigis, kus kinkija ja kingisaaja elasid kinkimise päeval, mis võiks kompenseerida täielikult või osaliselt selle kahju, mille kingisaaja sai esimeses liikmesriigis tasumisele kuuluva kinkemaksu arvutamisel väiksema mahaarvamise määra kohaldamise tõttu. Sellega on tegemist veel enam juhul, kui liikmesriik, kus elavad kinkija ja kingisaaja, kohaldab väiksemat mahaarvamist kui liikmesriik, kelle territooriumil kingitav kinnisasi asub, või määrab selle kinnisasja väärtuse suuremaks kui väärtus, mille määras viimati nimetatud riik.

Selline erinev kohtlemine ei saa olla õigustatud põhjusel, et see puudutab objektiivselt erinevaid olukordi. Kui siseriiklikud õigusnormid võrdsustavad asjaspeutuvas liikmesriigis asuva kinke teel omandatud kinnisasja maksustamisel ühelt poolt mitteresidendist kingisaajad, kes on selle asja omandanud mitteresidendist kinkijalt, ning

Lisaks ei saa risk, et hoidutakse kõrvale pärimist puudutavatest maksusätetest, tehes samaaegselt mitu kinget või andes teatud ajavahemiku vältel ühe isiku kogu vara üle üksteisele järgnevate kingete abil, õigustada maksustatavast summast mahaarvamise piiramist, kuna see risk on täiesti hüpoteetiline. Hilisemate kingete võimaluse osas tuleb nentida, et kuigi liikmesriigil, kelle territooriumil kingitav kinnisasi asub, on kahtlemata õigus tagada, et samade isikute vahel osadeks jaotatud kingetega ei hoitaks kõrvale pärimise maksustamist käsitlevatest eeskirjadest, on siiski kõrvalehoidumise risk seoses nende isikute vahel tehtavate kingetega, kes selles liikmesriigis ei ela, sama suur kui juhul, kui kinketehingute üheks pooleks on resident. Kuivõrd selleks, et takistada selliste osadeks jaotatud kingete tegemist kingete osas, mille üheks pooleks on resident, ei näe siseriiklikud õigusnormid ette, et vähendatakse mahaarvatavat summat, vaid sätestab, et selliste kingete jaoks ette nähtud summa arvatakse asjaomaste kingete summeerimisel saadavast maksustatavast summast täies ulatuses maha üksnes ühel korral, ei saa vähendatud määraga mahaarvamise tegemist juhul, kui

kinkimine on toimunud mitteresidentide vahel, pidada sobivaks vahendiks, et saavutada eesmärk vältida sellist kõrvalehoidumist.

Kõnealust eeskirja ei saa õigustada ka riigi maksusüsteemi ühtsuse säilitamise vajadusega, sest maksusoodustust, mis tuleneb sellest, et selles liikmesriigis, mille territooriumil kingitav kinnisasi asub, tehakse maksustatavast summast mahaarvamine täismääraga, kui vähemalt üks selle kinketehingu pooltest on selle riigi resident, ei tasakaalusta selles liikmesriigis ükski kindel kinkemaksu raames nõutav maks.

(vt punktid 28, 35, 38, 42, 44, 46, 48–51, 54–56 ja resolutsioon)